

Verden er ikke så stor – av og til --. (Tore Fauske)

Helt på slutten av 1900 tallet – eller kanskje det var helt i begynnelsen av 2000-tallet, ble jeg bedt om å tolke på et møte i Nederland. Det var et ESU-møte, altså Europeisk Samarbeidsutvalg, dvs. disse utvalgene hvor representanter for arbeidstakerne og arbeidsgiverne kommer sammen og drøfter ting som berører mer enn ett land innen bedriften.

I kaffepausen kom en av arbeidstakerrepresentantene bort til meg og sa: ”Du e’ fra Bergen, hører eg.”

”Ja, det stemmer. Og du også?”

”Ja, svarte han. ”Jeg heter Sigfred Olsen.”

”Hvor i Bergen kommer du fra, da?” spurte jeg.

”Ja, no bor eg litt i utkanten, men eg kommer egentlig fra Fjellsiden.”

”Fjellsiden?”, spurte jeg. ”Hvor nøyaktig?”.

”Å – en liten gatestump ingen har hørt om – Promsgate.”

”*Prommen?!*” sa jeg. ”Og du heter Olsen – da må du ha bodd i nr. 5! Og du må være Goggens sønn!”

Vi har et godt bergensk uttrykk for hans reaksjon: ”Månebedotten”. Han ble målløs – sperret øynene opp og trakk pusten – og omsider klarte han å få frem et ”Men kordan hunen vet du det?”.

Og det var han. Sønn til Georg Olsen – ”Goggen” – som var en av de aller største Storeguttene hva meg angikk. Erling Johnsen, Gille (Egil Dale), Elling Ellingsen – de var alle ”Storeguttene”, Goggen var trolig noen år eldre og jeg hadde lite, om noe, med ham å gjøre – men altså her, nær Amsterdam, var min vesle kontakt med Goggen nok til å flolegge sønnen aldeles.

Siden har vi holdt kontakten.

”Bergensere i all land – forén Eder!”, er det ikke så?